

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXII. évfolyam 3. szám

2022. március

„Haragudhattok, de ne vétkezzetek”: a nap ne menjen le haragotokkal. (Ef. 4,26)

Az Efézusi Levelet olvasva nem találtam máshol engedékenységet a haraggal szemben. Pál apostol az Efézusban élőknek nem tiltja meg a haragot, de kéri, hogy ne vétkezzenek vele. Hogy hosszú haragot nem javasol, arról a naplemente 24 órán belüli időhatára gondoskodik. Mint bibliaolvasók emlékezhetünk Jakab óvására: „... Az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát.” (1,20) Ez az Ige kihúzhatja a szőnyeget a lábunk alól, ha igazolni szeretnénk magunkat. Ma már tudjuk, hogy haragunkkal magunknak is ártunk, de... emberek vagyunk és haragra gerjedünk, ha okunk van rá. (Sérelem, hátrány, kár, bosszantás stb. esetén.)

Az apostol a figyelmeztetéssel egy egész sor óvást emel a különböző viselkedésformák ellen, mint amelyek megszorítják a Szentlelket (1,25-32), hogy azután a helyes testvéri kapcsolatra buzdítson, mely Isten bocsánatát eredményezi Krisztusban. Pásztori magatartás megmutatni az utat a gyülekezet tagjainak, ez történik itt. A Szentírásban olvashatunk Isten haragjáról, de kivétel

nélkül minden esetben Isten haragja nem a személy sérelme, hanem a szeretet visszautasítása miatti fájdalom következménye. Sűrítménye az emberi lázadásnak a Rm.1,25–32.: „*Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké... Ők ugyan megismerték Istennek azt az elhatározását, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis, nemcsak maguk cselekszik ezeket, hanem azokkal is egyetértenek, aki ilyeneket művelnek.*”

Jézus Krisztus haragja másokért gerjedt fel: Beteget gyógyított farizeusok társaságában (Mk.3,4.5), gyermekeket hoztak hozzá (Mk. 10,14), tanítványai azonban ezt nem látták jónak. Jézus mindkét esetben az Isten országának javait közölte, ennek akadályozása volt haragjának oka. Hol vannak ehhez a mi jótetteink!? Az apostol bátorítja testvéreit a szent életre, ebben példát is hagyva nekik. A biztatás Krisztusra irányítja figyelmüket - a miénket is, mint Akiben az Isten dicsősége megszenteli a világot és benne az övéit. Azt tudja az apostol, hogy rendezett háttér kell a családban, a társadalomban, hogy eredményes legyen az

élet (6,1-9). Záró gondolatként a 'lelki fegyverzetet' ismerteti, ami sok-sok nemzedék hívóinak szolgált támaszul.

Szeretettel ajánlom az Efézusi Levél elolvasását egy hét alatt (napi egy fejezet), igen sok áldást nyerünk belőle!

+ Lelkészházaspár késő este végzett a munkájával, miközben egyikét türelmetlen mondat is becsúszott. Megszólalt a feleség: naplemente után dolgoztunk, most holnap estig lehet haragudni, mert akkor lesz megint naplemente? - megegyeztek, hogy nem várnak holnapig és elrendezték a mai nézeteltéréseket. Így is lehet!

Kiss Emil

Dávid

Nagyobb volt, mint a gőgös Góliát...
Saulnál is, megnyerve sok csatát.
De legnagyobb, amikor megbocsát,
mikor legyőzi saját bosszúját,
legyőzve ezzel önző önmagát.

Lelkem, bár hatna ez a példa rád!

Balog Miklós

Feltétel nélkül

Miért vársz Istentől megbocsátást,
ha magad nem tudsz megbocsátani?
A könnyű érzés, amire vágnál,
nem jön, míg a szíved nyomja valami.
Háborgó lélek súlya a legnehezebb,
összenyom akár egy szikla.
A szívedről soha senki

nem gördíti le a gondot,
csak Isten végtelen irgalma.
Ne kérdezd magadtól többé,
miért ezt tettem, s miért nem azt?
Nem adja meg erre más a választ,
egyedül az Úr nyújt rá vigaszt.
Kulcsold hát imára két kezed,
és kérd, hogy árva szívedet
töltse be a feltétlen szeretet!
Ne ítéld, ne légy türelmetlen,
szeress feltétel nélkül, Istenien!

Paluska Jánosné

Ádám Isten-arcú volt, de Isten nem ember-arcú

*Isten az embert az ő képére, Isten
képére teremté 1Móz. 2, 27*

Ez a mondat roppant fontos dolgot jelent. Bennünk titokzatos jelenléte van Istennek, bárkik legyünk is, mert emberek vagyunk. Az ember azonban soha ne képzelje magáról, hogy Isten! – Ó nem! Soha!. Az ember halandó, akár képzett, gazdag és emellett hatalmas is, de nem Isten. Uralkodhat a fél világ felett, csak azt ne képzelje, hogy ő az Isten. Pedig higgyétek el, sokan képzelték ezt. Másrészt az Istenről is azt gondolták, hogy olyan, mint az ember. Nem csak küllemében, egész lényében olyan, „antropomorf” a tudomány nyelvén. Már az ókorban Augustus császár, aki születése után Caius Octavius nevű volt, és Jézus Krisztus kortársa, s mivel hosszan uralkodott, elkezdtek mondogatni az emberek, hogy a rómaiak istenének fia, később, hogy ő maga egy isten. Ő saját magáról szintén ezt

mondta. Ezért vette föl az Augustus nevet, fenséges (majestas, úgy értelmezték, a legnagyobb)

Ahogy fejlődött az időkkel az emberi tudomány, több világhódító hadvezért szintén isteni hatalommal ruháztak föl. Ám, előbb-utóbb kiderült, hogy ők is csak emberek. Az Isten korlátlan, az ember nagyon sokra képes, de nem korlátlanul. Nagyon fontos még azt is tudnunk, hogy az ember mindig kereste valamiben az Istent. A filozófia történelmében rengeteg példa adódik, hogy valaki ember létére nem nyugodott meg abban, hogy előtte áll az Isten, bár az ember előtt az Isten ismeretlen. A Bibliánkban az „ismeretlen istent” költők emlegették. De már az írásbeliség feltalálása előtt következtethetünk az emberek tömeges elképzeléseire Istenről. Az emberekről, akik közül voltak sokan, akik azt hitték „megistenültek”. (Ezt a botor fogalmat a vallástörténelem is használja.)

Végül ki ne gondolta volna, hogy egy-egy jeles sikert, akár missziós sikert is, balgán önmagunknak tulajdonítunk. Ezzel pedig Istentől orozzuk el a dicsőséget! A Biblia sok helyen óvja az embert ettől. Még azzal a ferde gondolattal is megteszik Istennel ezt az emberek, hogy egymással önmagukat összehasonlítva másokkal, magasabb rendűnek tartják, szellemi elithez tartoznak, lenéznek, ítélgetik a testvéreiket, akik satnyák, gyengék, „tejnek italával” táplálkoznak, de ugyanakkor bezzeg ők!

Magamat is figyelmeztetve, el kell mondanom, hogy mindig jó, ha sugárzik belőlünk Isten arca, de soha nem jó, ha büszkék vagyunk különleges képességeinkre, amiket esetleg mások nem tarthatnak a magukénak. A világnyelvek között van egy szó, amit mi magyarok is átvettünk, akár idegen nyelven, akár anyanyelvünkre fordítva. „Pride” (ejtsd prájd) jelentése „büszke”. Olyanra is használja sok magyar, amit szülei még titkoltak, nem dicsekedtek. A szerénységet tudatlanságnak becsmérlik. Ezek mind olyan tényezők, amelyeket hívő szívvel nem követhetünk. (Jakab apostol szerint az elbizakodott ember „dicsekedése gonosz” (Jak 4, 16). Az Isten-keresés soha nem fajulhat versengéssé Istennel. Madách Imre mondatja el Luciferrel, hogy a Teremtő titkait elleső ember „vegykonyhájában azt szintén megteszi.”

Rövid gondolataimat még egy, német egyetemisták világából vett velős történettel zárom. Friedrich Nietzsche (1844-1900) filológus, tudós költő, zenész, stb. azzal borzolta hallgatói idegeit, hogy a tanszéke ajtajára kiírta jelmondatát: „Isten halott”. Alá is írta, Nietzsche. Eljött aztán Weimarban az ő halála napja, viszonylag hamar. Az ajtón még ott volt a felirat, de egyik diák azt írta még rá kiegészítésül: „Nietzsche meghalt. Isten.” Sokáig ott állt az ajtón ez a két rivalizáló mondat. A professzor tanítását talán máig elemzik, vitatják. Az emberiségre nagy hatás-

sal van, még népünkre is, különösen az utóbbi évtizedek ateisztikus korának képviselői körében.

Az Istenben rejlő hithez alázatra is szükség van. Isten akkor emel föl, ha saját magadat megalázod. Mivel Isten a legnagyobb!

Szebeni Olivér

Megtartatunk!

Szent, szent, szent vagy te Isten s nagy hatalmad,
Mely legnagyobb jóságban s kegyelemben;
Törvény szavad, bölcs és változhatatlan,
S mit alkotott, megtartja lenn, miként fenn.

Megtartod a csillagok milliárdját,
A földet s rajt' a nevető tavaszt;
Még a fűszálat is megőrzöd, oh, mert
Erőd, mit alkot, meg is védi azt.

Megtartod a tengert és a folyókat
S parancsolsz a hullámverő dagálynak;
Akaratodra megszűnik vihar s vész,
S a vulkán-ingatott hegyek megállnak.

És emberekben is nagy a hatalmad;
Tiéd a sors, a mely vezérli őket,
S tiéd a gyönyör is, ha álmaikba
Virágokat tündérek keze szöhet.

Megtartod őket is küzdelmeikben,
Szenvedjenek s gyakran vért ontsanak bár;
Mégvéded a gyöngét tiprott jogában,
S az üldözöttre őriző karod vár.

De még ha vérző kínok gyötrik őket,
S kétségbeesés örült hangján sikoltnak:
Még akkor is velök vagy lelked által,
S parancsolsz a lesújtó fájdalomnak;

S megtartod a hit vigaszát szivökben
És a reményt örökzöld pálmaágban:

Hogy ami fáj múltékony, s változatlan
Öröm csak nálad a csillagvilágban.

Beöthy Zsigmond

Innen – onnan

Soha ne add fel

Sok - sok évvel ezelőtt a híres angol szónok és államférfi Winston Churchill beszédet mondott Harrowban, Anglia egyik elit fiúiskolájában. A diákok és a tanárok egyaránt nagy lelkesedéssel várták beszédét. Erről társalogtak az osztálytermekben, a csarnokokban és a sportpályákon is. Az izgatottság a jeles napon Churchill érkezésekor azonnal a tetőfokára hágott. Miután súlyos léptekkel az emelvényhez lépett, a hírek szerint mozdulatlanul megállt és csendben, átható, szúrós tekintettel végigpásztázta hallgatóságát. Beszédét eleinte meglehetősen lassan kezdte, majd szinte mennydörgésszerűen kiáltotta a következő szavakat, melyek világhírűvé tették: "Soha ne add fel, soha, soha, soha,... soha ne add fel! Churchill megértette ezt az alapvető igazságot az életről: soha nem érhetünk célt, ha túl könnyen feladjuk. A sikerhez való ösvény gyakran túl közel esik a vereség útjához. Különösen igaz ez a keresztény életben. Sátánnak az a célja, hogy feladjuk, hogy meghátráljunk, és végül feltett kézzel keserű vereséget szenvedjünk.

Közreadta: H. Anni

Zsoltáros köszöntő

Az Úr legyen megőrző Pásztorod!
Nem látsz hiányt soha, míg őt szolgálod.
kik benne bíznak, mind–mind boldogok!
Ő legyen néked üdvöd, boldogságod!

Ha szomorú lesz szíved, ő bezörget
Hozzád, és megújítja hitedet.
Megsokasítja elfogyó erődet,
Az Igazság szent ösvényén vezet.

Ő akkor is oltalmaz, őriződ,
Ha rád borulna a Halál árnyéka...
Élj igaz szívvel Istened előtt,
a hűségben csak így lehetsz te példa.

Csordultig lesz a szíved boldogsággal,
Hisz égi irgalom, jóság vezet,
Az Úr házában lelked égbe szárnyal...
Örökké őrzi, áldja életedet.

Gerzsenyi Sándor

Az igazság bizonyítéka

Egy fiatal olasz lány - szemmel láthatóan elmerülve egy kis könyv olvasásában - egy gyümölcs elárúsítóhelynél üldögélt. Egy úr megállt, hogy gyümölcsöt vegyen, és megkérdezte, hogy mit olvas olyan nagy érdeklődéssel. Meglehetősen szégyenlősen válaszolta a lány - Isten szavát, Uram. De a férfi kételkedő ember volt, azt kérdezte: - ki mondta önnek, hogy a Biblia Isten szava? A lány gyermekes egyszerűséggel válaszolta: - Isten maga. - Isten? Lehetetlen! Hogyan mondta? Soha sem látta, sohasem beszélt vele! Hogyan mondhatta volna? A lány zavarba jött és néhány pillanatig csendben volt. Aztán felnézett és tiszteletteljesen azt mondta: Uram, ki

mondta önnek, hogy van egy Nap ott fenn, az égen? Az úr meglehetősen gögösen válaszolta: - Ki mondta neked? Senki. Nincs szükségem arra, hogy valaki mondja. A Nap saját maga beszél erről. Felmelegít engem. Szeretem a fényét. A fiatal olasz lány komolyan válaszolta: Világosan mondta, uram, ami a Napot illeti. Én a Bibliát olvasom, az felmelegíti a szívemet. Világosságot ad. Szeretem a fényét és a melegét. Senki más, csak Isten tudja adni ezt a fényt és meleget, amelyet én kapok ebből a könyvből. A férfi a lány egyszerű hitétől zavarba jött és csendesen továbbment.

Közreadta: H.Anni

A leghosszabb és egyúttal legrövidebb prédikáció

(Reinhold Steeher: Hétköznapi morzsák, örök bölcsességek, avagy Egy püspök derűs visszaemlékezései c. könyvének egyik írása alapján)

Azzal kezdődött, hogy egy lelkipásztor testvérem arra kért, szolgáljak a súlyosan fogyatékos gyermekek körében. Olyan gyerekekről volt szó, akik iskolai képzésben tulajdonképp nem vehettek részt, még a szerényebb követelményeket támaztó kisegítő iskolákban sem. Ők egy intézetben éltek – de be kell vallanom, hogy ennek atmoszférája olyan szívvel teli és pozitív volt, hogy egyáltalán nem kételkedhettem szubjektív boldogságukban.

– Egyvalamit még, kedves Püspök – mondta a káplán –, a prédikáció nem lehet 3 percnél hosszabb. Hiszen tudod... –Igen tudom. És ez lett az én leghosszabb és legrövidebb prédikációm. A leghosszabban készültem rá, és a legrövidebben mondtam el. Gyakran kell prédikálnom és beszélnem székesegyházak közössége előtt, tömött termekben, parasztasszonyoknak és egyetemi tanároknak, jámbor apácáknak vagy kritikus fiataloknak és mindig sok fáradtságot jelentett a felkészülés.

De ez most kétségbeejtő volt. Három perc! Ezek a szegény emberek és a szüleik...! Történetet nem mesélhetek. Túl sokáig tart, valószínűleg nem is értenék meg. A legtöbb szokásos fordulat és fogalom használhatatlan. Minden bonyolult mondatot ejteni kell. Egy tudományos konferencia megnyitó beszéde sokkal problémamentesebb. És mégis, Uram, tudom, hogy ezeket a gyerekeket és szüleiket különösen szereted, és hogy Lelked bennük is ott munkálkodik. A gondolkodás és tapasztalás világa közti szakadék oly nagy azonban, hogy a felkészüléssel úgy haladtam, ahogyan a biciklis, akinek a legnagyobb áttétellel kell megtennie a hegyi szakaszt... A kápolna ünnepi díszben, az intézet többi gyereke Orff zenéjét bámulatra méltóan szépen játszotta. A prédikáció helyett egyszerűen ennyit mondtam: „Kedves gyerekek, a mama, a papa, a testvérek és a néni szeretnek Benneteket. És a nővérek is szeretnek Titeket. Meg akarják nektek mutatni, hogy sze-

retnek Titeket és ilyenkor megsimogatják a fejeteket, a hajatokat és az arcotokat, ahogyan én ezt most Rudolffal és Anitával teszem. És a bérnialáskor – a Jóisten szeretete simogat meg Titeket...” Amikor azután egy fiú elé lépek, akit a mamája a karjában tart, és alig tudja lefogni görcsösen hadonászó mozdulatait, elhúzódik a szája – nem tudom, hogy ez mosoly akar-e lenni –, és nagy nehezen kimondja: – S-simogat...

És a szája sarkából lecsöppen egy kis nyál a szép ünnepi ruhájára. Az anyja veszi a zsebkendőt, letörli, és ugyanazzal a mozdulattal rögtön a saját könnyeit is beletörli.

Még soha nem örültem úgy egyik prédikációm visszhangjának és egyetlen kongresszusi terem tomboló tetszésnyilvánításának sem, mint ennek a kis szónak, amit ez a fogyatékos gyermek oly nehezen mondott ki: SIMOGAT.

Talán szememre vethetik, hogy ennek a szentségnek a teológiája a simogatás képével túlságosan leegyszerűsített. De ez a simogatás végigvonul az egész üdvösségtörténeten! Benne van az enyhe reggeli szellőben, amellyel a Teremtés könyvének tanúsága szerint az Úr belép a paradicsomba. Körülöleli a kétségbeesett és elkeseredett Illést, aki Hóreb hegyén ül a barlang előtt, és aki a végtelent csak egy finom szellő zizegésében érezheti. És érezte ezt a simogatást az a vak is, akinek Jézus a szemére tette kezét. A süketnéma

szintén, akinek fülét és nyelvét érintette.

Még a naini ifjút is megsimogatta, pedig abban az időben a halottak érintése tisztátalanná tette az embert. A gyermekek is érezték a simogatást, amikor az Úr megáldotta őket.

A legszebb simogatást biztosan a tékozló fiú kapta, amikor apja átölelte hazatérésekor.

Ha nem lenne Istennek ez a simogatása...

Ha Isten nem simogatná ezt a sebzett világot, akkor ezt a könyvecskét egyáltalán nem mertem volna megírni. Mert akkor valóban nem sok okunk lenne a derűre...

Közreadta: Oláh Miklós

Gondolatok – Idézetek

- Hinni azt jelenti, hogy ki nyújtom a kezem, és elfogadom amit Isten kínál. (Cseri Kálmán)
- Isten olyan, mint egy orvos: nem a beteg kívánságát teljesíti, hanem azt teszi, ami a gyógyuláshoz szükséges. (Szt.Ágoston)
- "Remélj az Úrban és légy erős, légy bátorsággal és bízzál az Úrban!" (Zsolt.27:14)
- Ha többet tudnál a jövőről, még nehezebb lenne a múlt. (Elias Canetti)
- Amint hittem, hogy van Isten, azonnal megértettem, hogy nem te-

hetek mást, minthogy egészen érte éljek. (Carlos de Foncauld)

- Ha másokat teszünk boldoggá, akkor megtaláljuk a saját boldogságunkat is. (Tóth Gábor Ákos)
- "Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki benne bíz." (Zsolt.34:9)
- Egy tóba dobott kő is messzire veti hullámain, akárcsak a múltbéli cselekedetek.
- A szív nem bíraskodik, nem vádol, nem tesz szemrehányást, csak adni szeretne szeretetet, gyöngédséget, megértést és elfogadást. (Balogh Béla)

Gyerekszaj

3 éves unokámmal egy színes könyvben állatképeket nézegettünk. Mondtuk az állatok neveit - többek között ott volt az ANTI-LOP is. Kis Lica megkérdezte, hogy ugye ez az állat lopós? Hisz ott van a nevében, hogy 'lop' :-))

Szeretettel: Bukovszkyné Viola

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szebeni Gyuláné
Huszta Tiborné	Szikszai Lajosné
Juhász Gyuláné	Szlepák Otília
Kovács László és neje	Tóth Mirella
Németh Györgyné	Török Pál
Puskás Zoltán és neje	Veress Sándor és neje

Rumbold Gyula Verik Lajosné
 Sebők Györgyné Vékony Józsefné
 Soltész László Vida Sándorné
 Stubnya Tiborné

"Uram - ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet." (Zsoltárok 94:19)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a járványhelyzetre tekintettel adományait elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank: Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126-

*

A Magyarországi Baptista Egyház elnöksége az országos közösség figyelmébe ajánlja az Elizeus Kor-

sója Támogatási Alapot, amely baptista lelkipásztorözvegyek és kiskorú gyermekeik támogatását végzi. Adományait a Magyarországi Baptista Egyház alábbi bankszámlájára küldjék: 13555555-33333333-33333333 (KDB Bank)

*

Kiadó lakás

Kiadó egy 28 nm-es, szobakonyha-fürdőszobás első emeleti lakás a Keleti pályaudvarnál, a Garay-Bethlen utca saroknál. A ház régi építésű, a lakás egyedi fűtésű, ablakok a belső udvarra néznek. A lakás felszerelt (mosógép, mikró, porszívó, hűtő, bútorok, konyhai eszközök). TV, internet elérhetőség van. Kiváló közlekedés, alacsony rezsi, napfényes szoba. A lakás 1 vagy 2 fő részére kiválóan alkalmas.

Érdeklődni lehet: 06 70 377 2160 - as telefonon.

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára